

Давниѣцитѣ. Помногото отъ владѣтелитѣ които бѣхъ въ еѣвѣта бѣхъ на мнѣніе че трѣбало да раздѣлѣтъ помежду си туй мѣсто като земя завоевана. Предложихъ на Телѣмаха, за неговъ дѣлъ, плодородната страна на Арпина, която принося два пѣти на годината богатитѣ дарове на Церера, сладкитѣ дарове на Бакха и вѣчно зеленытѣ плодове на маслицата посветена на Минерва. „Тѣзи земя, думамъ му, ще ви направи да забравите бѣдната Итака съ колибкитѣ ѣ и страшнитѣ канары на Дулихія (а) и дивитѣ лѣсове на Закинтъ (б). Не търесте вече нито баща си, който може да е погинѣлъ въ волнитѣ приноса Кифирей чрезъ мѣщеніето на Навплия и отъ гнѣва на Нептуна; нито майка си която е подъ властѣта на любовницитѣ ѣ слѣдъ вашето отхождание, нито отечеството си, на което земята не е благопріятствувана никакъ отъ небето, колкото земята, която ви ный предлагамы.“

Търпеливо слушаше той тѣзи приказеки; но каѣнаритѣ на Тракія и на Тесалия не сѣ помного глухы и понечувственны на рыданіята на безнадежнитѣ любовницы, колкото Телѣмахъ са показа на тѣзи предложенія. „Колкото за мене, отговори той, азъ не са увличамъ нито отъ богатства, нито отъ наслажденія: каква полза отъ обладаванѣто на едно голѣмо пространство земя и отъ управленіето на поголѣмо число челоѣцы? Нищо друго освѣнъ поголѣмо безпокойствіе и помалко свобода. Животътъ има доста бѣдствія и за наймѣдритѣ и найумѣренны челоѣцы безъ да имъ са прилага още непріятността да управляватъ другитѣ челоѣцы, често непокорны, немирны, насилницы, лукавы и непризнателны. Когато нѣкой, движимъ отъ самолюбіе, иска да господарува на челоѣцитѣ и не гледа на нищо друго, но само на своята властъ, на своитѣ удоволствія, и на своята слава, тогасъ той е нечестивъ, той е тиранъ, и бичъ на челоѣческыя родъ. Когато, напротивъ, той иска да управлява челоѣцитѣ по нравственнитѣ правила и за собственото имъ добро, тогасъ той не е толкосъ тѣхень

(а) Едно отъ островчетата срѣщо устието на рѣката Ахелой днесъ наричана Аспропотамо.

(б) Днесъ Занте единъ отъ седемътѣ Іонійскы островы.